

Muntrations-blad för Göteborg med omnejd : innehåller glada och intressanta...

Lidholm, Alfred,

59 C Br.

National Library
of Sweden

Muntrations-Blad

för Göteborg med omnejd

Innehåller glada och intressanta

==== Berättelser, Historier ====
==== och Anekdoter m. m. ====

af A. L—m.

JONSON & BOGREN,

Stora Saluhallen 1, Göta-Hallen.

||||| Viner & Spirituosa. |||||

Reela varor. o o o o o Billigaste priser.

Obs.! Vid större beställningar, såsom till bröllop,
begrafningar etc., lemnas högsta rabatt. ☒

Swalanders Kaffe

drickes numera af alla.

Observera NOGA namnet SWALANDERS

KAFFEHANDEL Å SKYL TARNE

Sveriges största Specialaffär i Rostadt Kaffe.

Af allt det goda som man förtär, på hela denna planeten,
Swalanders kaffe det bästa är, det tror jag fruarne veten,
Ty skola fruar och fröknar fästa, Swalanders kaffe är nog det bästa
de kunna få.

H. FRIDMAN, Husargatan 41.

Rekommenderar sitt väl sorterade lager af
finare som gröfre Skodon till platsens billigaste Priser.

Den lille vägvisaren.

Visst är jag inte gammal och inte håller stor,
för sjung hopp hopp hopp för sjung aj aj aj aj,
men jag skall visa vägen, jag vet hvar alla bor,
för sjung hopp hopp hopp kors för aj aj aj aj.

Så vill Ni köpa kläder från hufvud och till tå,
hos Strömmen på Torggatan kan Ni allt detta få,

Carl Johnssons stora lager jag tror att alla vet,
hans goda pris och varor, är ingen hemlighet.

Och vill ni hafva kragar som uti mantal stå,
då se Ni i annonsen hvart ni behöfver gå.

Och vill Ni hafva bröd både billigt stort och godt,
gå då till Adolf Johansson, Ni bättre *aldrig* fått.

Och om Ni blifver törstig som händer hvarje själ,
drick då en Kronans pilsner, då må ni godt och väl.

Swalanders goda kaffe är erkändt af hvar fru,
så något annat kaffe det duger inte nu.

Och för att hvarje menn'ska skall få en doppe-kopp,
han stora filialer öfver allt i Sta'n satt upp.

Den som vill köpa hummer, samt flundra ål och lax
och krafter, gädda, lake, kan få hos Sköldberg strax.

Och Stolpe vid Fisktorget, det är en bussig karl,
hans goda pris och varor de känna lite hvar.

Spillånga skall till julen hvarenda husmor ha',
hos Hansson vid Fisktorget finnes billig god och bra,

Kortvaruhandlare vi ha' nog flera hundra här,
men få är så sorterade som Geron Olssons är

Hos firman Jonsson, Bogren vid Stadens stora torg,
der finns de bästa viner i hela Göteborg.

Och Punsch, samt rom och kognac det ha' de äfvenså,
och bättre qualitéer står *aldrig* till att få.

Necken ska' Ni röka af Kronans fabrikat,
ty den är lika smaklig som ett glas öl till mat.

Och skor man måste hafva hvar dag naturligtvis.
då bör man också söka att få för billigt pris.

Hos Fridman har jag köpt mina skodon flera år,
Och bättre skor i staden man aldrig nånsin får.

KRONANS

Rök **Necken**

Cigarr- - - -
- - - cigaretter

☞☞☞ **äro utmärkta.**
Den bästa 10-öres cigarr.

En ovanlig matsäck.

Händelse från storlägret på Axvall 1865 af A. L.—m.

En ung och rask soldat vid Skaraborgs regemente, vid namn Gustaf Kling, fick midsommardagen samma år och möte besök af sin likaledes unga och vackra hustru, och ehuru efter hennes räkning tiden inte var inne att hon skulle föda, var den dock tämligen hardt när, men det oaktadt gick hon till fots hela den 3 mil långa vägen, endast i glädjen öfver att träffa sin käre Gustaf.

Då hon kom fram till heden var hon visserligen mycket trött, men sedan hon i tältet hos sin make hvilat sig en stund, kände hon sig ganska välmående.

Men dagen efter, då manskapet kl. 6 på morgonen höll korum och hon ensam befann sig i tältet, kände hon sig mycket illamående och som det tilltog allt mer och mer, blef hon häröfver ganska ledsen och bedröfvad, men, "Herran, som hjälper alla andra af sina skapade varelser vid dylika tillfällen, skall väl hoppas jag, icke mer förskjuta mig", sade hon för sig sjelf, och blef hon i denna sin förhoppning heller inte besviken, ty strax efter, utan några synnerliga svårigheter, födde hon sin förstfödde son, och svepte honom, icke i linda kläder, utan i en gammal Kling tillhörig skjorta, och lade honom neder i matsäcksskrinet, hvilket hon kort förut urtömdt för att rengöras.

Då Kling ett par timmar derefter inkom gick han genast till sin gumma och frågade hur hon mädde.

"Jo, gudskelof, nu känner ja' mig mycke' bättre, så nu tror ja' allt att ja' snart blir bra", sade Anna. Men nu kan du tro att jag har gjort fint i ditt skrin, så der har aldrig varit så förr, och för att det nu icke ska' ta' någon skada, som är i skrinet, har jag lagt en sticka emellan locket för att där ska' bli litet luft", tillade Anna, och smålog, som hon alltid brukade.

"Ja, dä' säger jag, att dä' fins ingen vid hela regementet, som har en så vacker och snäll gumma, som jag, men om du nu vill som jag, så ta' vi oss en smörgås och en liten sup, Anna Lilla", sade Kling och öppnade skrinet.

Men nu ville det verkligen till att vara knekt, och inte låta förbluffa sig, och som Kling i vanliga fall tog allting mycket lugnt, hemtade han sig äfven snart från denna öfverraskning och sade:

"Å Herre Gud! en sådan rar matsäck du lagat till. Anna lilla, dä' va' dä' bästa jag någonsin kunde få", och så kysste han sin Anna, så han höll på att äta upp henne.

Som både Kling och Anna tjent kamrater hos hans kapten, stod han äfven hos honom i ett mer än vanligt godt förhållande, och sprang derföre genast dit för att rapportera händelsen, men som han denna gång hade ovanligt brådt. sade kaptenen:

"Hvad tusan står nu på, min kära Kling? du kommer så glad och häpen som om du vunnit högsta vinsten i klasslotteriet?

"Gud bevarare kapten! Dä' ä' allt dä' som ä' bättre än dä', Anna ä' kommen"! sade Kling.

"Åh, för f-n hvad det intet annat, då är der väl flera knektar än du, som ha fått sina käringar till sig, men de äro ändå inte så morska".

"Ja, Gud bevarare kapten! Dä' ä' nog sant, men se, de ha inte fått så'n matsäck ändå, som jag har fått", sade Kling, och hela hans uppsyn lyste af förnöjelse.

"Hvad i all världen har du då fått, du har väl inte fått bättre än en "höna", och det är väl flera knektar än du, som har så kunnat fått af sina gummor, och ändå inte äro morska", sade kaptenen skrattande.

"Nä' dä' ä' allt bättre upp, herr kapten! Ja' har fått en tupp i stället, som ja' aldrig förut har haft maken till. Min och Annas högsta önskan vore derför, om herr kapten ville vara så god och gå in i tältet och se på den", sade Kling.

"Ja, är han så ovanlig som du säger, så skall jag väl göra det". sade kaptenen samt tog på sig mössan och följde med.

Då kaptenen kom in i tältet tyckte han allt att den förr så blomstrande Anna såg något medtagen ut och frågade derföre, hur hon mätte.

"Tackar bra. herr kapten", svarade Anna.

"Jag hör att du har haft en så rar matsäck med dig till din gubbe, men det skall jag säga dig, att det är inte värdt att du fjeskar för honom för mycket, ty då kan han vilja ha sådant för jemnan", sade kaptenen.

"Nä' Gud bevarare kaptenen, sän't får ja' bestämt inte mer än en gång om året, och knappt dä'," sade Kling, och bad kaptenen vara god och lyfta på locket, hvilket han också gjorde.

"Nä, dra' nu så långt som en hare hoppar på attan tusen år", sade kaptenen, och begynte skratta det mesta han någonsin orkade. "Ja, det har du verkligen rätt i, min kära Kling, att maken matsäck till din, har mig veterligen aldrig någon fått på Axvall", sade han, samt lade tio kronor i skrinet, och önskade både Anna och Kling lycka till flera sådana matsäckar.

Som denna sällsynta händelse genast spred sig alldeles som en löpeld, hopsamlades på kaptenens framställning öfver hela regementet, af såväl manskap som befäl, en summa af något öfver 500 kronor.

Som nu Anna af läkaren blef förbjuden att på 8 dagar resa hem, hyrdes derföre åt henne ett rum under denna tid, och Kling beordrades att under tiden vara hennes uppassare, och med sitt matsäcksskrin under armen begaf sig Kling i väg till deras nya bostad.

Några dagar efter, sedan Anna inflyttat i sitt nya hem, inträdde konungen och drottningen i sällskap med Klings kapten samt hofpredikanten Stolpe, och som nu soldaterna nästan hvarje dag hörde och såg den glade konungen, kom Kling alldeles inte ur fattningen, utan gjorde vid konungens inträde en ganska ledig militärisk honnör, samt utropade med en riktig kläm "Gud bevare konungen, drottningen och fäderneslandet".

"Nå min kära Kling, har du gjort af med din matsäck än"? frågade konungen skattande.

"Nä, ers majestät, den gör ja' aldrig å' mä", svarade Kling.

"Åh nej, det säger jag håller inte om. Men blott för denna sällsynta händelse har jag och min Lovisa kommit öfverens om att stå fadder åt denne lille medborgaren. Hvad säger du om det? frågade konungen.

"Då säger ja', Gud välsigne ers majestät och er höga drottning", sade Kling.

Och drottningen hon tog pojken i fånget i samma skick som han låg vid modersbarmen, och Kling han skaffade vatten i en kastrull, och där blef barndop i flygande fläng, men när det var öfverståndet sade konungen:

"Det plär ju alltid vara kalas, när de ha barndop. Har du ingenting att fägna oss med, min kära Kling"?

"Åh, ja' har la' inte dä', ers majestät, ja' har inte så mö'et som en sup en gång", svarade Kling.

"Åh, din f-n, du har allt, tänker jag, fast du inte vill släppa till det", sade konungen och öppnade dörren, der tvenne betjenter stodo

i förstugan och vaktade en stor buteljorg samt trenne andra korgar, innehållande matvaror.

”Det var väl det jag kunde tro, att du inte är så arm som du slinkar till”, sade konungen, och bar sjelf in buteljorgen, och Kling de andra korgarne. Och der blef kalas och barndop, hvars like säkerligen aldrig varit i Vestergötland, och innan konungen och drottningen aflägsnade sig, lemnade den förre en faddergåfva af 500 kronor, och drottningen en liten handpenning à 50 kronor.

Och när konungen gick, tog han både Anna och Kling i hand, och sade:

”Adjö med er mina vänner! tack skall ni ha för fägnaden.

”Ja, dä' allt vi som får tacka ers majestät”, sade Kling och det hade han nog rätt i.

Ledsamt nog, dog den lille gossen innan han fylde år, till stor sorg och saknad både för föräldrar och sina höga faddrar; och att historien är sann kunde tusentals personer på den tiden intyga.

Eftertryck förbjudes.

Färdiga **Vinteröfverrockar**
 från 18 till 55 kr.,
Kostymer, Stortröjor,
Ulstrar m. m. ◆ ◆

i mycket stort urval.

Alla kläder förfärdigade af goda och färgäkta tyger med goda tillbehör; och hvad tillskärning och snitt beträffar, hafva vi nedlagt stor omsorg, hvarför vi våga anbefalla vårt lager för hvar och en, som är i behof af en verkligt god vinteröfverrock eller kostym till godt pris.

Möjligen behöfliga ändringar verkställas gratis.

Aktieb. C. H. Ström & Co.,
 24 Torggatan 24,
 hörnet af Gustaf Adolfs Torg.

En liten vink till alla husmödrar.

Fisk till jul skall hvar husmor ha och alla önska billig god och bra det lofvar jag ock att ni skall få om ni blott endast till mig vill gå Ty **Spil-** och **Saltlång**a bästa vara Saltad **Makril** och **Anjovis** **Slo-** och **Fetsill** som silfver klara

Lubbar tjocka som en liten gris **Stockfisk** **Kabeljo** rökad sill **Sardiner**, **Kaviar** och mera till **Delikatesser** och mycket mera som jag ej nu kan specefisera De bästa varor skola alla få och priset billigaste blir ändå

i parti och minut i

Hanssons Sill- och Fiskhandel

Rosenlundsgatan 14, Lindgrens Basar.

Filial: Basaren hörnet af Vermlands- och 2:dra Långgatorna.

TELEFON 12 80.

Högaktningsfullt

A. T. Hansson.

Carl XV och Biskopen.

Af A. L—m.

En kontraktsprost i ett af de nordligare stiften, samt tillika stor teolog, utgaf en gång en afhandling om djäfvulen och hans anhang, hvilken skrifvelse han sedermera på ett allmänt kyrkomöte så väl försvarade, att icke en enda af alla de prester och stora teologer, som der voro församlade, kunde vederlägga honom på ett enda ord.

På grund deraf blef författaren af nämnda skrift så populär, att han vid näst påföljande biskopsval erhöi de flesta rösterna samt af konung Carl äfven utnämndes till samma höga värdighet.

En tid derefter reste biskopen upp att tacka konungen för utnämningen, och då han i de ödmjukaste ordalag aflagt sin tacksägelse, svarade konungen i sin vanliga lätta och glada ton, och klappade honom på axeln:

Det får du tacka f-n för, men inte mig, min kära B., ty han är det, som utnämndt dig till biskop, men inte jag.

Eftertryck förbjudes.

När Anderspetter låna på pelsen.

Eftertryck förbjudes.

Att lura en pantlånare det påstås vara nästan lika omöjligt som att lugga en flintskallig gubbe. Men att det ändock kan låta sig göra bevisar följande historia.

En pantlånare i Hufvudstaden vid namn Pettersson, hvilken har sitt länkontor långt uppå Söder skulle en dag med spårvagn resa till staden, och som det var tämligen kyligt iklädde han sig därför en ganska fin och dyrbar promenadpels.

Inkommen till staden tyckte han att pelsen blef honom för tung och gick därför in till en god vän Handlande Svensson på Österlånggatan och lemnade densamma.

Dagen efter skulle Svensson ha ett bud uppåt Söder och medsände pelsen med tillsägelse till pojken att lemna den på länkontoret.

Men nu bar det så till att herr Petersson inte var inne vid tillfället, och som biträdet nu tog för gifvet att pelsen skulle belånas togo de genast emot den och frågade Anderspetter huru mycket han skulle hafva.

Som pojken förr aldrig varit inne på ett länkontor, trodde han att de menade drickespenningar och svarade i sin enfald att han tar så mycket han får.

Sedan de väl afsynat densamma och sport Anderspetter om namn och bostad lemnade de honom 40 kronor jemte qvitto, med tillsägelse att väl förvara detsamma.

Att pojken blef glad öfver dessa penningar var ju helt naturligt, och som han aldrig kunde ana annat än de voro hans egna gick han på hemvägen in i en klädmäklarebod och köpte sig der en hel kostym kläder några skjortor och ett par skor.

Strax efter sedan Anderspetter aflägsnat sig från staden kom herr Pettersson sjelf för att hemta sin pels, då Svensson upplyste att den redan var hemsänd.

Då Pettersson kom hem frågade han efter sin pels, men som biträdena aldrig kunde ana att det var den de kort förut belånat var det ingen som sade sig hafva emottagit densamma, och för att få klart hur härmed hängde ihop reste Pettersson åter igen genast till staden, och så blef Anderspetter inkallad för att redogöra för hur han sitt ärende utträttat hade.

Hvar in i sju tusan gjorde du af pelsen som du skulle bära hem? sporde Pettersson.

Pelsen! Den lemnade jag på kontoret vet jag, svarade Anderspetter.

Åh, du gjorde väl så fanken heller, ty jag har frågat alla biträdena, men de hafva åtminstone inte tagit emot den.

Det är väl inte lönt att näka för det, ty det har ja då bevis på som bättre är.

Ja, kan du taga fram bevis på det, då vågar jag 50 kronor.

Det är lätt tjenta pengar, sade Anderspetter och upptog pantsedeln.

Nej, dra' nu så långt som en hare hoppar på attan tusen år, jag tror du har belånat min pels på mitt eget länkontor, det var det fräckaste jag någonsin både hört och sett, sade Pettersson, och kunde omöjligen hålla sig för skratt.

Å den onde heller, så orättvis kunde jag då aldrig bli.

Det är väl inte värdt du näkar för det, och i all synnerhet då du visar pantsedeln.

Pantsedeln, det är väl qvitto på att jag lemnat pelsen, vet jag.

Det har du nog rätt i att det är qvitto på pelsen, men du kan väl inte näka för att du belånat den med fyrtio kronor.

Näe då, har jag begärt att få låna ett öre så vännar jag om jag vore skapt som en höna, ty det första jag kom in togo de pelsen ifrån mig och frågade hvad jag skulle hafva, och då trodde jag att de menade drickspengar, och svarade därför att jag tar så mycket jag får, och då fick jag fyrtio kronor.

Men tyckte du inte att det var nästan styft att få så mycket i drickspengar.

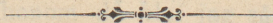
Jo, det tyckte jag vist, men så hafva de alltid sagt att pantlånare tjena så mycket med pengar, därför trodde jag att de alltid voro så liberala, sade Anderspetter.

Ja, är det sanning som du säger, så får du behålla pengarne.

Ja, det är allt så godt som tvunget, sade Anderspetter, och omtalade kommersen med kläderua.

Och som herr Pettersson visst inte var någon knusslare, sörjde han inte alls öfver förlusten utan tyckte att det var tusan så bra gjort.

A. L—m.

Kom alltid ihåg

då Ni behöfver köpa

**Reseffekter, Rullgardiner & Kornischer, Prima hvita
Trådgardiner, Möbeltyger, Vax-Gummiduks-Borddukar**

≡ Tapeter och Bårder, ≡ Ramlister, 295 olika sorter. ≡

Tyg-, Filt- och Trätöfflor m. m., m m. ≡ ≡ ≡ ≡ ≡

att göra ett besök uti min affär.

Största sortiment!

Carl Johnsson,

Billigaste priser!

Kungstorget.

Till Stadens alla husmödrar!

Bröd skall man hafva hvarenda dag,
till julen önskas dock flera slag,
och bästa bröd som finns nu för tiden,
är hos Adolf Johansson i Stigbergsliden,
ty der finns bröd utaf alla slag,
och undan går det med raska tag,

fast der arbeta nu 20 män,
på lördag kväll finns ej bröd igen,
på sönda'n bagar'n ej bröd fått smaka,
emedan de såldt sin sista kaka.
Konditorivaror kan jag omtala,
tillverkas också i största skala,

Och säljes i filialerna **Saluhallen 73, 74, Götahallen 17,**
Nya Torghallen 1, samt i hufvudaffären bageriet **Stigbergsliden.**

Adolf Johansson.

GUBBEN GISSADE KANHÄNDA RÄTT.

Vid en korsväg frågade en prest sin skjutsbonde hvarför de kallade en der stående vägvisare för presten;

— Näe, dä' vet ja' inte presis så noga. utan att dä' ä' derfor, att han visar andra vägen, men går'n aldri' sjelf, svarade bonden.

KERSTIN VAR INTE NYFIKEN.

På ett husförhör frågade presten en kulla om hon visste hvad Paulus skref i sitt bref till de kristna i korinter;

— Nä' gu' mej ja' dä' vet, ty ja' ska' säja dej, att ja' läser aldrig andras bref, svarade Kerstin.

En som ville ligga lös och ledig.

Eftertryck förbjudes.

Till Grand Hôtel i Stockholm kom för en tid sedan en resande utländare och tog några af de finaste rummen i undra våningen, och innan han på kvällen skulle gå till hvila ringde han på städerskan hvilken genast innfann sig, och ehuru hon inte begrep hans språk kunde hon, ändå förstå att han önskade en liten handräckning eller hjälp vid afklädningen, ty hvad som kunde synas hade han nog alla sina lemmar i behåll, men man kunde ändå märka att han var något lite ofärdig.

Då hon aftagit rocken och västen skulle hon äfven befria honom från en ganska hårdt åtsittande lifgördel men på samma gång den lossnade ramlade till flickans stora förvåning båda armarne af honom och föllo i golvet.

Nu ansåg hon mycket väl att han var i största behof af hjälp, och skulle äfven befria honom från benkläderna och afknäppte därför ett par ovanligt tjocka och starka hängslen jemte en temligen stark lifrem, men var hennes förvåning stor förut så blef förskräckelsen nu ändå större, emedan äfven båda benen följde med byxorna, och satt vår resande nu i sängen precis som en lefvande bröstbild utan både armar och ben.

Nu ville han äfven blifva af med halsduk och krage och lutade därför framåt med hufvudet mot flickan, samt nämnde, hvad hon kunde förstå, halsen, men då slog hon åt honom med båda händerna och sade: Nä' Gud bevare mej i Jesu namn, det gör jag aldrig, sade hon, och sprang ut i korridoren och ropade:

Vaktmästare! Vaktmästare! kom för Guss rena skull genast in på sexan, ty den herre som bor der har haft mig till att taga utaf både armar och ben på'n, och nu vill han äfven att jag skall taga hufvudet af honom också, men det tröster jag rakt inte med, usch! jag riktigt ryser när jag tänker på't sade hon.

Hvad i Herrans namn säger hon menniska, är hon galen, sade vaktmästaren.

Det är verkligen sanning, gå in skall vaktmästar'n få se't, armar och ben ligga huller om buller på golvet, ty när han ville att jag skulle taga hufvudet af honom då blef jag så förskräckt, så att de

fingo ligga der de låg, och jag rusade på dörren, men det är väl en sådan som kan förvandla ögonen på folk, ty en vanlig menniska är det då inte, det är då säkert, gå in får vaktmästar'n se om han har hufvudet kvar än, ty jag hvarken tar af hufvudet eller sätter på det, det är då säkert, ty sådan uppassning är jag inte van vid, sade hon.

Men när vaktmästaren öppnade på dörren, låg vår resande redan och sof iklädd både hufvud halsduk och krage.

Och när han om några dagar derefter lemnade hotellet, lemnade han äfven städerskan en fempundare för sina besvär, så nog fick hon ersättning för det hon plockade i sär och satte i hop honom, det var inte farligt.

A. L—m.

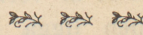
GERON OLSSON

16 Carl Gustafsgatan 16

Cigarr-, Tidnings- & Kortvaru-Affär,
samt välsorteradt lager af *Paraplyer*.

* * * Alla slags lagningar utföras fort och billigt.

För Herrar att beakta.

Kragar, Manschetter & Veck af kompositionslinne, som liknar det finaste linne, och som blott rengöras i tvål och vatten utan att strykning efteråt är behöflig, säljas hos **Axel Johanson**, Cigarraffären, hörnet af **Norra Hamngatan & Drottningtorget, Göteborg.**

När Lars och Greta skulle ta' ut lysning.

Eftertryck förbjudes.

På ett bröllop berättade den gamle glade kontraktsprosten Herdenstam följande historia, och som han alltid talade mycket fort, då han hade något roligt att berätta, fick hans historia följande lydelse: En dräng och en piga skulle en gång ta' ut lysning, Drängen hette Greta, å' piga hette Lars.

Hva' i all sin da' säger du?

Hette drängen Greta, inföll prostinnan.

Ack, i förstår väl hvad ja' menar, Piga hette drängen, å' Greta hette Lars.

Ja' dä' blir ju ändå galnare igen, sade prostinnan, och alla åhörarne började skratta.

Vänta att skratta tills ni få något att skratta åt, sade prosten, och började taga det litet saktare. Piga hette Greta å' drängen hette Lars, begriper ni dä' nu då? Och ehuru väl ja' inte håller så strängt på religionen, vill ja' ändå höra om di kan något, ty kan di inget när de gifta sig, så ta' mig katten de lära sig något sedan, och så kallade jag först fram Greta. Nå, min kära Greta. Hvem har stiftat äktenskapet? Aldri' va' prosten annat än roli', svarade Greta, och smågrinade.

Om ja' ä' roli' eller inte, dä' hör inte hit, utan nu skall du endast svara på min fråga.

Ja, om prosten nödvändigt vill vetat, så ä' de' min gamle husbonne Johannes i Storegår'n, ty han sa' alltid te' Lars, ska' du gifta dig nå'n gång Lars, så ska' du ta' mi' Greta, ty bättre hustru kan du aldri' få, sa' han, ä' inte dä' sanning dä' Lars? Jo, dä' sa' han la' förstås, sade Lars.

Ja nu mener ja' inte hvem som ä' upphofvet till ert blifvande äktenskap, utan ja' menar hvem som stiftat äktenskapet ifrån våra första föräldrars tid, nemligen Adam och Eva.

I all sin da, då fanns dä' ju inga fler mensker än di, så di fick la' masa å' fria så mö'e di velle kan la' prosten veta, svarade Greta.

Näj, du får allt gå hem och läsa öfver först innan du får gifta dig, min kära Greta. Herrans namn! Menar prosten ja' ska' läsa? Dä' kan ja' allt lika bra som ja' kan räkna in fåra.

Nå, låt höra det då. Hvem skapade Herren först? Dä' va Adam.
När han nu skapade Adam, hvad sade han då? Dä' mins ja' inte.

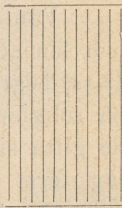
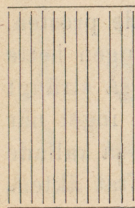
Mins du inte det? Jo, han sade ju att det är inte godt för Adam
att vara allena. Ja, dä' va' sant, Herren Gud sade att dä' ä' inte
gotd för Adam att vara allena, utan han vllle göra honom ena hjelp,
som han skulle hålla å', sade Greta i riktig skenaretakt.

Ja, så står det då inte i skriften presis, men det är väl inte värdt
att vara för mycket noga med dig efter som du skall blifva en sådan
bra hustru. När nu Herren hade skapat båda hvad sade han då? Dä'
mins ja' inte.

Jo, han sade ju, varen fruktsamme;

Ja, dä' va' sant, Herren Gud sade: varen fruktsamme, å' föröken
eder, å' uppfyllen jorden, dä' ä' dä' bästa stycket i hele bibel, å' dä'
har ja' läst flere hundra gånger, sade Greta, och det budordet höll hon
ock, ty efter 8-årigt äktenskap döpte ja deras sjunde pojck sade prosten.

A. L—m.

A. S. SKÖLDBERG,
FISKTORGET.

. . . LAX- & FISKAFFÄR . . .

ANJOVIS, KRÄFTOR & RENSTEKAR m. m.

RIKSTELEFON 16 79.

DE MENA INGENTING MÄ'T.

En läsareprest förebrädde en bonde en gång för det han svor, och
påminde om, att den ofta svär han syndar ofta;

— Dä' har nog pastorn rätt i, men dä' ä' mä' mi' sväring som mä'
pastorns läsning, vi menar ingenting mä't, svarade bonden.

Att
AXEL STOLPE

säljer nedanstående reela varor **Billigast** är redan känt.

Tapeter, ☉ Rullgardiner, ☉ ☉ ☉
Ramlister, ☉ Möbeltyger, ☉ ☉ ☉
Mattor, ☉ Gardiner, ☉ Garner, ☉
Väfnader, ☉ Hattar & Mössor ☉
m. m., m. m. ☉ ☉ ☉ ☉ ☉ ☉

Glöm aldrig att god valluta
för myntet lemnas alltid hos

AXEL STOLPE

FISKTORGET.

När Kajsa skapa' sig galen på en krog i Göteborg och omvände fyra karlar.

En bonde jemte hans unga hustru voro en gång i vintras inne i staden med landtmannaprodukter, och då bonden väl spändt ifrån hästen träffade han tre af sina bekanta församlingsbor, och frågade om de vore sinta att dricka en kaffegök, och som det var ett förskräckligt ruskigt väder var det ingen som hade något deremot. Då den första jöken var inmundigad, föreslog en annan af sällskapet en omgång till, och efter som det var så ruskigt väder, var det heller ingen denna gång, som opponerade sig.

En stund derefter upphof nummer 3 af bröderna sin röst och sade:

”Ja får säga som den förre värdi'e talaren, att efter som dä' ä' så ruski't vä'r, så vell ja' för ombytes skull föreslå en liten tuting, ty ja' tror nog att våra gummor sköter kollifejsen utan att vi ock stå ute ä' väta ner oss”.

”Dä' ä' skada att du inte blifvit riksdagsman, som har så sunda ä' förståndiga motioner att väcka”, inföll nummer 4. Men bäst som de sutto der och skälade drack och motionerade, kom alla fyra deras gummor in på krogen med Kajsa i spetsen, hvilken genast begärde in kaffe och konjak te' fyra, men som hon framställde sin begäran i mycket hög och befallande ton, började värdshusflickorna skratta och titta på henne, men då blef Kajsa rasande, tog upp sin penningpung och tömde hela innehållet på bordet, och frågade om de tviflade på att hon kunde betala't, och då två enkronor ramlade på golvet och en af gumorna skulle taga upp dem, fick Kajsa tag i armen på henne och sade:

Bru dej inte Britta, dä' kan bli sopepenga, ty en ska' aldri' knussla på krogen.

Nu tyckte karl'n hennes att hon blef nästan för mycket liberal och frikostig och gick bort till henne och sade:

"Hva' i Herrans namn tar du dej te' Kajsa, har du blefvet rekti't spetalsmässi' helle' hva' i all sin da' går dä' åt dej?"

"Kors ifrå tusan, ä' du här mä' Johannes, nå dä' va' då rektit roli't, sätt dej nu här å dreck en gök mä'. Nä' hva' tusan ä' dä' ja' ser, der setter ju era' gubba' mä', kom hit gubba', här ska' lefvas rullan", sade Kajsa, och slog näfven i bordet, och befallde ytterligare in kaffe och konjak till fyra.

Och som Kajsa aldrig förut druckit så mycket som ett glas öl, och aldrig i sin tid fällt en ed, och nu söp som en borstbindare. och svor som en gardist, frågade Johannes henne än en gång om hon var galen.

"Ja', dä' har ja' tänkt flera gånger att fråga dej, eftersom du hvarenda gång vi ä' i sta'n håller dej på krogen, men här ä' faen så

Kronans

Ö L
 DRICKA

REKOMMENDERAS

mycke' roli'are å' trefli'are å' setta, än att stå ute å' frysa, så hit ska' ja' då gå hvarenda gång ja' kommer te' sta'n, så du ska' allt slippa å' setta här ensam, dä' ska' ja' lofva", sade Kajsa, och bara fyllde på, och bad att de skulle dricka, och som grannkvinnorna i allt instämde med Kajsa, så väl i tal som dryckjom, och alla bara uppmanade sina gubbar att dricka, och rekvirera nya omgångar, började karlarna att skämmas och gaf sig tusan på, att deras fot aldrig mer skulle komma till krogen. "Ja' ä' dä' så att i håller er för go'a då få väl vi ock sedera't", sade Kajsa, och sedan dess har heller ingen af sällskapet besökt krogen, och ehuru väl Kajsa tyckte der var tusan så roligt blef detta ändå både första och sista besöket.

A. L—m.